

Sygn. akt VIII U 1647/14 po sprostowaniu

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Dorota Stańczyk

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Maria Jamroz

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 roku w Lublinie

sprawy M. N. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania M. N. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 lipca 2014 roku znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. N. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 5 czerwca 2014 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz M. N. (1) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

przed sprostowaniem

Sygn. akt VIII U 1647/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Dorota Stańczyk

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Maria Jamroz

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 roku w Lublinie

sprawy M. N. (2)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania M. N. (2)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 lipca 2014 roku znak (...)

III. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. N. (2) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 5 czerwca 2014 roku;

IV. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz M. N. (2) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII U 1647/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 11 lipca 2014 roku odmówił M. N. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie uwodnił wymaganego 40-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, albowiem ze stażu pracy wyłączono okresy korzystania z urlopów bezpłatnych (decyzja – k. 34 t. II akt ZUS).

Odwołanie od tej decyzji złożył M. N. (1) i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Wskazał, że poza okresem od dnia 27 października 1988 roku do dnia 30 kwietnia 1989 roku nie korzystał z urlopów bezpłatnych (k. 2 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 4 czerwca 2014 roku M. N. (1) zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego (k. 1-2 t. II akt ZUS).

W chwili składania wniosku wnioskodawca nie pracował. Wcześniej, w okresie od dnia 10 lutego 2003 roku do dnia 31 sierpnia 2013 roku był zatrudniony M. S. FIRMA (...), w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika fizycznego w tartaku oraz kierowcy samochodu ciężarowego. Stosunek pracy ustał na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kodeksu pracy, z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (świadcstwo pracy – k. 6 t. II akt ZUS).

W dniu 19 listopada 2013 roku M. N. (1) został zarejestrowany w ewidencji osób bezrobotnych prowadzonej przez Powiatowy Urząd Pracy w B.. Od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 26 maja 2014 roku otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych. W okresie referencji nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (zaświadczenie z dnia 27 maja 2014 roku – k. 7 t. II akt ZUS).

Organ rentowy dokonał sprawdzenia okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Do uprawnień uwzględnił łącznie 39 lat, 11 miesięcy i 13 dni, w tym 39 lat, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz miesiąc i 18 dni okresów nieskładkowych (raport – k. 33 t. II akt ZUS). Na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez Zakład (...) (k. 15 t. II akt ZUS) oraz kart wynagrodzeń za lata 1985-1990 z okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) (k. 17-20 t. I akt ZUS) i 24-26 t. I akt ZUS) za lata 1990-1992 z okresu zatrudnienia w (...) (...)w B. (k. 24-26 t. I akt ZUS), Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że M. N. (1) korzystał z urlopów bezpłatnych w okresach od dnia 27 października 1988 roku do dnia 31 kwietnia 1989 roku (zapewne chodziło o dzień 30 kwietnia 1989 roku), przez 7 dni czerwca 1990 roku, 2 dni w lipcu 1990 roku, 11 dni w sierpniu 1990 roku, 5 dni we wrześniu 1990 roku, 3 dni w lutym 1992 roku, 13 dni w sierpniu

1992 roku, 12 dni we wrześniu 1992 roku. Nadto nie uwzględniono nieusprawiedliwionych nieobecności w grudniu 1983 roku (2 dni), w październiku 1985 roku (2 dni) i w styczniu 1987 roku (4 dni).

Decyzją z dnia 11 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił przyznania wnioskodawcy świadczenia przedemerytalnego z powodu braku wymaganego 40-letniego okresu ubezpieczenia, wyłączając powyżej wymienione okresy urlopów bezpłatnych i nieusprawiedliwionych nieobecności (k. 34 t. II akt ZUS).

M. N. (1) urodził się w dniu (...) (bezsporne).

W dniu 14 grudnia 1983 roku M. N. (1) został zatrudniony w Zakładzie (...) (akta osobowe wnioskodawcy – k. 25 a.s., a w szczególności: umowa o pracę z dnia 12 grudnia 1983 roku). W dniu 27 października 1988 roku zwrócił się do pracodawcy z wnioskiem o udzielenie mu urlopu bezpłatnego do końca kwietnia 1989 roku, z uwagi na konieczność przeprowadzenia remontu kapitałowego domu. Pracodawca na powyższy urlop wyraził zgodę (akta osobowe wnioskodawcy – k. 25 a.s., a w szczególności: podanie z dnia 27 października 1989 roku). W Zakładzie (...) wnioskodawca był zatrudniony do dnia 30 września 1990 roku. Pracodawca wydając M. N. (1) świadectwo pracy, w pkt 2 potwierdził, że w okresie od dnia 27 października 1988 roku do końca kwietnia 1989 roku korzystał on z urlopu bezpłatnego (świadectwo pracy – k. 15 t. II akt ZUS).

W okresie od dnia 4 października 1990 roku do dnia 15 września 1992 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w B. (świadectwo pracy. W powyższym okresie wnioskodawca nie korzystał z urlopów bezpłatnych (zeznania wnioskodawcy – k. 32 a.s.).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawcy, twierdzącego, że poza okresem od dnia 27 października 1988 roku do końca kwietnia 1989 roku nie korzystał z urlopów bezpłatnych. Zeznania te są wewnętrznie spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów. W aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) znajduje się podanie o udzielenie we wskazanym wyżej okresie urlopu bezpłatnego, a z adnotacji zawartych na tym podaniu jednoznacznie wynika, że pracodawca wyraził zgodę za udzielenie urlopu bezpłatnego. Fakt, że w tym okresie M. N. (1) korzystał z urlopu bezpłatnego znalazł również odzwierciedlenie w świadectwie pracy wystawionym przez pracodawcę.

Brak jest jednak podstaw do uznania, że w pozostałych wskazywanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresach - 7 dni czerwca 1990 roku, 2 dni w lipcu 1990 roku, 11 dni w sierpniu 1990 roku, 5 dni we wrześniu 1990 roku, 3 dni w lutym 1992 roku, 13 dni w sierpniu 1992 roku, 12 dni we wrześniu 1992 roku wnioskodawca również korzystał z urlopów bezpłatnych. M. N. (1) stanowczo zaprzeczył w toku postępowania, aby występował o urlop tego rodzaju. Wprawdzie w kartach wynagrodzeń za lata 1985-1990 z okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) zawarte są adnotacje o korzystaniu z urlopów bezpłatnych jednakże poza okresem od dnia 27 października 1988 roku do końca kwietnia 1989 roku nie znajdują one jakiegokolwiek potwierdzenia w innej dokumentacji. Brak jest o tym wzmianek w aktach osobowych, nie ma wniosków o udzielenie urlopu bezpłatnego, nie ma pism o udzieleniu takiego urlopu wnioskodawcy, nie odnotowano ich także w świadectwie pracy. Wskazać również należy, że w karcie wynagrodzeń za rok 1990 zawarto zapiski typu „bez 7”, „bez 2”, „bez 11”. Ta okoliczność nie może jednak jednoznacznie świadczyć, że wnioskodawca korzystał wówczas z urlopów bezpłatnych. Brak jest bowiem dokładnego wskazania okresu urlopu, a jak wyżej wspomniano, nie ma żadnej wzmianki o tych urlopowach w sporządzanych na bieżąco aktach osobowych i świadectwie pracy. Odnośnie natomiast okresów zatrudnienia w (...) (...) w B. brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym. Nie tylko on temu stanowczo zaprzecza, ale i we wskazanych przez organ rentowy, jako dowód na powyższą okoliczność kartach wynagrodzeń (k. 24-25 t. I akt ZUS), brak jest jakichkolwiek wzmianek o korzystaniu przez M. N. (1) z urlopów bezpłatnych.

W tej sytuacji Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawcy twierdzącego, że poza okresem od dnia 27 października 1988 roku do końca kwietnia 1989 roku nie korzystał z urlopów bezpłatnych. Inne dokumenty (świadectwo pracy z okresu zatrudnienia w (...) (...)w B. – k. 17 t. II akt ZUS, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 29 t. II akt ZUS) również nie wskazują, aby wnioskodawca korzystał z innych urlopów bezpłatnych

Sąd obdarzył także wiarą zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe w postaci dokumentów, poza kartami wynagrodzeń w zakresie w jakim zawierają zapiski wskazujące na urlopy bezpłatne wnioskodawcy, z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia.

Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 2 ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity: Dz. U z 2013 roku, poz. 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje mężczyźnie, który do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 149), w którym był zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący, co najmniej 40 lat

Zgodnie z ust 3 powołanego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje po upływie, co najmniej sześciu miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli ubezpieczony spełnia następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowany, jako bezrobotny;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym trzydziestu dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Za okres uprawniający do emerytury, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748).

Wnioskodawca w ostatnim zakładzie pracy pracował przez ponad sześć miesięcy (ponad 10 lat – k. 6 t. II akt ZUS), w pełnym wymiarze czasu pracy. Stosunek pracy ustał z przyczyn dotyczących zakładu pracy. M. N. (1) posiadał status osoby bezrobotnej i przez co najmniej sześć miesięcy pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Ustalono również, że nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego złożył w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (zaświadczenie: 27 maja 2014 roku, wniosek: 4 czerwca 2014 roku).

W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek 40-letniego okresu uprawniającego do emerytury. W toku postępowania ustalono, że organ rentowy niezasadnie wyłączył ze stażu pracy M. N. (1) 53 dni (7 dni czerwca 1990 roku, 2 dni w lipcu 1990 roku, 11 dni w sierpniu 1990 roku, 5 dni we wrześniu 1990 roku, 3 dni w lutym 1992 roku, 13 dni w sierpniu 1992 roku, 12 dni we wrześniu 1992 roku), taktując je, jako okresy urlopów bezpłatnych.

Łącznie z niespornym w toku niniejszego postępowania stażem pracy (39 lat, 11 miesięcy i 13 dni) M. N. (1) legitymuje się stażem pracy w wymiarze 40 lat, miesiąca i 6 dni.

Sąd Okręgowy uznał więc, że wnioskodawca spełnia wszystkie wymagania konieczne do przyznania świadczenia przedemerytalnego

Z tych względów należało zmienić zaskarżoną decyzję i ustalić M. N. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 5 czerwca 2014 roku, to jest od następnego dnia po złożeniu wniosku, zgodnie z art. 7 ust 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie powołanych przepisów i na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w w pkt I sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013 roku, poz. 490)